

MINISTERIE VAN LANDBOUW,
NATUURBEHEER EN VISSERIJ

6 mei 1998

No. DN. 981308

Directie Natuurbeheer

Directie NATUURBEHEER		
Afgedaan	:	dat 4/6-98
Redacteur	BIVE	Paraf:
Bewaartermijn	:	<u>Eeuwig</u> Jaren
Onderwerp	:	EG Vogelreservaten 34

DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUURBEHEER EN VISSERIJ

BESLUIT:

Artikel 1

1. Als speciale beschermingszone in de zin van artikel 4, eerste lid, van de richtlijn nr. 79/409/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (Pb. EG L 103) wordt aangewezen:
het op bijbehorende kaart aangegeven gebied, bekend onder de naam "Friese IJsselmeerkust".
2. De aanwijzing, bedoeld in het eerste lid, gaat vergezeld van een toelichtende nota en een kaart, welke deel uitmaken van deze beschikking.

Artikel 2

Deze beschikking treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst.

Deze beschikking zal, met uitzondering van toelichtende nota en de kaart, met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst. De bijlage en de toelichtende nota worden ter inzage gelegd in de bibliotheek van het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij te 's-Gravenhage.

's-Gravenhage, 6 mei 1998

DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUURBEHEER
EN VISSERIJ,
(w.g.) J.J. van Aartsen

- Toelichting -

Toelichting voor de Staatscourant

Artikel 4, eerste lid, van de richtlijn nr. 79/409/EEG van de Raad van Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (Pb. EG L 103), bepaalt dat voor de leefgebieden van de in bijlage I van de richtlijn vermelde vogelsoorten speciale beschermingsmaatregelen getroffen worden, opdat deze soorten daar waar zij nu voorkomen, kunnen voortbestaan en zich kunnen voortplanten.

De lidstaten van de Europese Unie dienen met name de naar aantal en oppervlakte voor de instandhouding van deze soorten meest geschikte leefgebieden als speciale beschermingszone aan te wijzen, waarbij rekening wordt gehouden met de bescherming die deze soorten behoeven. Gelijksoortige maatregelen dienen de lidstaten ingevolge artikel 4, tweede lid, van de richtlijn te nemen ten aanzien van de niet in bijlage I van de richtlijn genoemde en geregeld voorkomende trekvogels.

Een aanwijzing als speciale beschermingszone heeft een aantal gevolgen. Deze vloeien voort uit de artikelen 6 en 7 van de richtlijn nr. 92/43/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (Pb. EG L 206). Wat betreft het nationale beleid kan daaraan worden toegevoegd dat het in 1994 bijgestelde beleid ten aanzien van de jacht in natuurgebieden onder meer van toepassing is op gebieden welke zijn aangewezen als speciale beschermingszone. Dit bijgestelde beleid houdt in dat in natuurgebieden geen jacht plaatsvindt op trekkende wildsoorten en dat jacht op standwildsoorten in beginsel slechts plaatsvindt indien bepaalde met name genoemde belangen daartoe nopen. In het geval van het onderhavige gebied is dit beleid overigens ook nu al grotendeels van toepassing, vanwege de status van beschermd en staatsnatuurmonument.

Tot nog toe zijn in Nederland, sinds 1986, achtentwintig gebieden aangewezen als speciale beschermingszone. In het Meerjarenprogramma Natuur en Landschap 1992-1996 wordt de aanwijzing van bovengenoemd gebied aangekondigd. Bij de onderhavige beschikking wordt het gebied aangewezen. De in de beschikking genoemde kaart en toelichtende nota ligt ter inzage in de bibliotheek van het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, Bezuidenhoutseweg 73 te 's-Gravenhage.

Friese IJsselmeerkust

Het gebied "Friese IJsselmeerkust" ligt in de provincie Friesland en behoort tot de gemeenten Wûnseradiel, Nijefurd, Gaasterlân-Sleat en Lemsterland. De oppervlakte van de speciale beschermingszone bedraagt ca. 5130 ha, waarvan ongeveer 4.980 ha eigendom is van de Staat der Nederlanden.

Het gebied bestaat uit de ondiepe oeverzone van het IJsselmeer met kale zandbanken en begroeide platen, schelpenbanken, riet- en biezenvelden, rietpolders, verruigd rietland, zeggenvegetaties en struwelen, buitendijks en binnendijks laag gelegen grasland en twee "klifkusten".

De Friese IJsselmeerkust is niet alleen van groot belang als broedgebied voor tal van moeras-, water-, en weidevogels maar ook als foerageer-, rui- en rustgebied voor tal van watervogels en steltlopers. Soorten van belang uit oogpunt van de EG-Vogelrichtlijn zijn: Porseleinhoen, Klein- en Kleinst waterhoen, Kwartelkoning, Lepelaar, Kwak, Roerdomp, Velduil, Slechtvalk, Bruine- en Blauwe kiekendief, Kluut, Kempmaan, Visdief, Zwarte stern, Kleine- en Wilde zwaan, Kraanvogel, **Aalscholver**, Goudplevier en Brandgans.

Beleid en beheer van de Friese IJsselmeerkust zijn gericht op bescherming en behoud van de natuurwaarden, waaronder de vogelkundige waarden, van het gebied. Dit komt onder meer tot uiting in de status als "kernegebied" in het Natuurbeleidsplan (1990) en in het Structuurschema Groene Ruimte (1993/1995), de aanwijzing van het grootste deel als beschermd en staatsnatuurmonument in het kader van de Natuurbeschermingswet, de toekomstige aanmelding in het kader van de Habitat-richtlijn, de planologische aanduidingen in streek- en bestemmingsplannen en in het gevoerde beheer. Naast de functie natuur vervult het gebied functies voor recreatie, visserij en rietexploitatie en heeft het een waterstaatkundige functie.

DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUURBEHEER
EN VISSERIJ,
(w.g.) J.J. van Aartsen

TOELICHTENDE NOTA bij de aanwijzing als speciale beschermingszone van de Friese IJsselmeerkust als speciale beschermingszone in het kader van de EG -vogelrichtlijn als bedoeld in artikel 1, tweede lid, van de beschikking van de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, nr. DN. 981308, Staatscourant....

1. Inleiding

Het gebied "Friese IJsselmeerkust" ligt in de provincie Friesland en behoort tot de gemeenten Wûnseradiel, Nijefurd, Gaasterlân-Sleat en Lemsterland. De oppervlakte van de speciale beschermingszone bedraagt ca. 5130 ha, waarvan ongeveer 4.980 ha eigendom is van de Staat der Nederlanden.

Het gebied bestaat uit de ondiepe oeverzone van het IJsselmeer met kale zandbanken en begroeide platen, schelpenbanken, riet- en biezenvelden, rietpolders, verruigd rietland, zeggenvegetaties en struwelen, buitendijks en binnendijks laag gelegen grasland en twee "klifkusten".

De Friese IJsselmeerkust vormt het leefgebied van tal van de in artikel 4, eerste lid, van de EG-Vogelrichtlijn genoemde soorten.

In deze toelichting zal achtereenvolgens worden ingegaan op de vogelkundige waarden van de Friese IJsselmeerkust, de begrenzing van het als speciale beschermingszone aan te wijzen gebied, het bestuur en beheer van de Friese IJsselmeerkust en de gevolgen van de aanwijzing als speciale beschermingszone.

2. Vogelkundige waarde

De Friese IJsselmeerkust is niet alleen van groot belang als broedgebied voor tal van moeras-, water-, en weidevogels maar ook als foerageer-, rui- en rustgebied voor tal van watervogels en steltlopers.

De soorten van belang uit oogpunt van artikel 4, eerste lid, van de EG-Vogelrichtlijn, die vermeld staan in bijlage I van deze richtlijn zijn onderstreept aangegeven.

Karakteristieke en/of zeldzame soorten van moerassen en riet-landen zijn onder andere Porseleinhoen, Klein- en Kleinst waterhoen, Kwartelkoning, Pijlstaart, Lepelaar, Krakeend, Kwak, Roerdomp, Snor, Sprinkhaanrietzanger, Rietzanger, Baardmannetje, Grasmus, Velduil, Slechtvalk en Bruine- en Blauwe kiekendief. Voorts broedt de Fuut hier in grote kolonies. Graslanden en gemaaide zeggenvegetaties zijn van belang voor kritische weidevogels, zoals Zomertaling, Slobeend, Grutto, Tureluur, Watersnip, Kluut, Kemphaan en Visdief. Eén van de buitenpolders, de Workumerwaard, is een van de belangrijkste broedgebieden van de Kemphaan in Nederland. Op de schelpenbanken broeden onder andere Visdief, Kluut en Bontbekplevier. Met ruim 2.000 broedpaar is de kolonie Visdieven op een van de schelpenbanken de op één na grootste van Europa.

In de nazomer is de ondiepe oeverzone van groot belang als ruiplaats voor zwanen, futen en zwemeenden, met name Krakeend, Wintertaling en Slobeend.

Tijdens de trek is het IJsselmeer één van de belangrijkste pleisterplaatsen van de Zwarte stern. Ook de Kleine- en Wilde zwaan komen voor evenals de Kraanvogel. Voor de Aalscholver is de Friese IJsselmeerkust, met name in de nazomer, een belangrijke rust- en slaappleats. Tijdens de doortrek in het voor- en najaar slapen grote aantallen steltlopers in het ondiepe water langs de Friese IJsselmeerkust, met name de soorten Wulp, Grutto en Kemphaan. De binnendijkse graslanden zijn vooral belangrijk als foerageergebied voor bepaalde steltlopers, waaronder soorten als Wulp, Grutto, Kemphaan en Goudplevier.

In de winter gebruiken grote aantallen Smienten en ganzen het gebied als slaappleats. Ganzen die overdag foerageren in Zuidwest-Friesland en de Noordoostpolder slapen op de Steile Bank en in het ondiepe water voor de kust. Het gaat vooral om Rietgans, Kleine rietgans, Kolgans en Brandgans. Een andere belangrijke slaappleats voor in Friesland foeragerende ganzen is het ondiepe water voor de kust bij Piaam en Gaast. Hier slapen vooral de Grauwe gans, Kolgans, Brandgans en de Kleine rietgans.

De binnendijkse graslanden zijn vooral van belang als foerageergebied voor voornoemde soorten ganzen en eenden.

3. Begrenzing

De begrenzing is zo gekozen, dat in ecologisch, geomorfologisch en landschappelijk opzicht een samenhangend geheel wordt aangewezen. Hierbij is rekening gehouden met de eigendomssituatie, visserijgebieden en concentratiepunten van recreatie.

De begrenzing van het als speciale beschermingszone aan te wijzen gebied komt overeen met de begrenzing van de natuurmonumenten Friese IJsselmeerkust en Stoenckherne die zijn aangewezen in het kader van de Natuurbeschermingswet, aangevuld met ca. 80 ha aangrenzende binnendijkse gronden die in bezit en beheer zijn van Staatsbosbeheer.

Als uitgangspunt vormt in het water de ca. 2 meter-dieptelijn de begrenzing van het als speciale beschermingszone aan te wijzen gebied. Aan de landzijde vormt in grote lijnen de buitenteen van de IJsselmeerdijk de grens van het aan te wijzen gebied. In een paar gevallen zijn ook aangrenzende binnendijkse graslanden die in bezit zijn van Staatsbosbeheer in de begrenzing opgenomen. Aangezien niet de gehele Friese IJsselmeerkust wordt aangewezen, valt de speciale beschermingszone in verschillende deelgebieden uiteen. Van noord naar zuid kunnen de volgende gebieden worden onderscheiden:

- het buitendijkse gebied tussen de Afsluitdijk en het Makkumerdiep, waarin o.a. de Makkumer Noordwaard;
- het buitendijkse gebied tussen de plaatsen Makkum en Workum inclusief het zuidelijkste deel van de Makkumer Zuidwaard;
- het buitendijkse en aangrenzende binnendijkse gebied ten noorden van de plaats Hindeloopen, bekend onder de namen Stoenckherne en Workumer Nieuwland waarvan de laatste buiten de Natuurbeschermingswet begrenzing ligt;
- het buitendijkse en aangrenzende binnendijkse gebied bij de bocht van Molkwerum waarvan het binnendijks gelegen gebied buiten de NB-wet begrenzing ligt ;
- het buitendijkse gebied bij de Mokkebank en de Mirnser Klif;
- het buitendijkse gebied bij de Marderhoek;
- het buitendijkse gebied bij de Steile Bank tot aan Lemsterhoek.

Voor de precieze begrenzing wordt verwezen naar de kaart behorende bij de aanwijzing als speciale beschermingszone.

4. Beleid en beheer

Beleid en beheer zijn gericht op de instandhouding en ontwikkeling van de natuurwaarden, waaronder de vogelkundige waarden, van het gebied. Dit kan aan de hand van onderstaande punten worden geïllustreerd.

- De Friese IJsselmeerkust maakt deel uit van de ecologische hoofdstructuur van Nederland, zoals aangegeven in het Natuurbeleidsplan (1990), waarbij het gebied is aangeduid als kerngebied en natuurontwikkelingsgebied.

Het beleid ten aanzien van kerngebieden is gericht op het veiligstellen en vergroten van de bestaande natuurwaarden.

- In het Structuurschema Groene Ruimte (1993/1995) is deze beleidslijn overgenomen. Het beleid voor het IJsselmeer is gericht op het integraal verder ontwikkelen van ecologische en recreatieve kwaliteiten. Binnen dit kader worden de mogelijkheden voor de beroepsvisserij in stand gehouden. Specifiek wordt voor het noordelijk deel van het IJsselmeer (boven de lijn Medemblik-Lemmer) aangegeven dat het accent ligt op behoud en ontwikkeling van natuurlijke oeverzones. Aan de Friese westkust zijn hierbij enige kleinschalige watersport-aanlegmogelijkheden mogelijk. Uitbreidingsmogelijkheden voor waterrecreatie dienen zoveel mogelijk te worden gevonden binnen bestaande recreatief-toeristische concentratiegebieden (Lemmer, Stavoren, Workum, en Makkum).
- Voor het IJsselmeer, inclusief de kust, is in interprovinciaal verband een beleidskader ontwikkeld ten behoeve van de doorwerking van het ruimtelijk beleid: het Interprovinciaal Beleidsplan voor het IJsselmeer (1993). De status van dit plan is vergelijkbaar met een streekplan en functioneert als toetsings- en coördinatiekader. In dit plan worden de Makkumer Noordwaard, het zuidelijk deel van de Makkumer Zuidwaard, de Kooiwaard, de Stoenckherne en de buitendijkse kuststrook bij de bocht van Molkwerum en de Mokkebank/Minser Klif aangemerkt als oeverzone, moeras of grasland met natuurfunctie. Makkum, Workum, Hindeloopen en tussen de Mirnserklif en Marderhoek zijn zones waar recreatieontwikkeling mogelijk is met Stavoren en Lemmer als speerpunten.
- Het streekplan Friesland (1994) geeft voor de Friese IJsselmeerkust het volgende perspectief. Behoud en ontwikkeling van de natuurwaarden op buitendijkse terreinen, mee ten dienste van de natuurwaarden van het gehele IJsselmeer. Verder een krachtige ontwikkeling van de recreatie, gericht op het IJsselmeer, vanuit de historische centra Makkum, Workum, Hindeloopen, Stavoren en Lemmer.
De als speciale beschermingszone voorgestelde gebieden zijn op de plankaart aangeduid als stabiele natuur- en bosgebieden. Deze gebieden worden gevrijwaard van intensieve recreatieve ontwikkelingen. In deze gebieden wordt prioriteit gegeven aan behoud en versterking van de ecologische functies.
- Het Basisplan IJsselmeer van de betrokken gemeenten vormt de basis voor de vertaling van bovengenoemde beleidsplannen in de diverse bestemmingsplannen. Het plan richt zich inhoudelijk op het hele IJsselmeergebied inclusief de oeverzones tot aan de voet van de hoofdwaterkering. In dit plan worden alle voor deze aanwijzing relevante buitendijks gelegen gebieden aangeduid als "natuurgebied".
- In de relevante gemeentelijke bestemmingsplannen heeft het grootste deel van de oeverzone de bestemming "Natuurgebied". De binnendijks gelegen gebieden bij de Stoenckherne en de bocht van Molkwerum hebben de bestemming "Natuurgebied met agrarische functie".

Beide gebieden zijn overigens in bezit en beheer van Staatsbosbeheer. Bij de bestemming "Ijsselmeer" staat de natuurfunctie voorop.

- Teneinde het buitendijkse gebied een zo groot mogelijke wettelijke bescherming te geven en een optimaal natuurbeheer mogelijk te maken is, dat deel van het gebied op 4 december 1991 onder de werking van de Natuurbeschermingswet (Stb. 1967, 572) gebracht. Daarbij zijn de eigendommen van de Staat aangewezen als staatsnatuurmonument en de particuliere eigendommen als beschermd natuurmonument. Binnen de begrenzing van de Natuurbeschermingswet is een deel van het water langs de Afsluitdijk periodiek opengesteld voor windsurfen. De Stoeckherne was reeds eerder, op respectievelijk 14 mei 1982 en 22 december 1986, onder de werking van de Natuurbeschermingswet gebracht.
- In het kader van de aanwijzing als beschermd en staatsnatuurmonument is voor het gebied een beheersvisie opgesteld, die tevens voorziet in een afstemming op het beheer van nabij gelegen Relatienotagebieden.
Het beheer zoals dat door het Staatsbosbeheer, de Vereniging Natuurmonumenten en It Fryske Gea wordt uitgevoerd, is mede gebaseerd op beheersplannen voor de eigen deelgebieden, die de instandhouding en ontwikkeling van de karakteristieke levensgemeenschappen tot doel hebben.
- De gebiedsdelen die onder de werking van de Natuurbeschermingswet zijn gebracht, zijn aangemeld in het kader van de Habitat-richtlijn.

5. Andere gebruiksfuncties in het gebied

Naast de functie natuur vervult het gebied functies voor recreatie, visserij en rietexploitatie en heeft het een waterstaatkundige functie.

De recreatie (oeverrecreatie en watersport) langs de Friese Ijsselmeerkust is hoofdzakelijk geconcentreerd op enkele punten. De recreatiegebieden vallen buiten de speciale beschermingszone. Wel is in een gemarkeerde zone langs de Afsluitdijk gedurende een beperkte periode surfen toegestaan. Verder is het recreatief medegebruik beperkt tot een enkele ontsluiting voor wandelaars al of niet in combinatie met de mogelijkheid een vogelobservatiehut te bezoeken.

Langs de hele Ijsselmeerkust vindt sportvisserij vanuit bootjes plaats. Ook wordt er langs de kust vanaf de oever gevist. In het gebied komt op kleine schaal beroepsvisserij voor. De visserij is gericht op vangst van Snoekbaars, Baars en Aal.

Jacht is binnen de speciale beschermingszone verboden.

In enkele gebieden wordt nog vee ingeschaard op een matig extensieve wijze. De rietvelden zijn verpacht. Getracht wordt om in overleg met de pachters bij het maaien enig riet te laten staan.

Een deel van het gebied heeft als onderdeel van het IJsselmeer onder andere ook een waterstaatkundige functie. De IJsselmeerdijk en aangrenzende gronden in beheer bij het Waterschap Friesland hebben een waterkerende functie in het kader van de kustverdediging.

6. Gevolgen van de aanwijzing als speciale beschermingszone

Richtlijn (nr. 79/409/EEG) van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (Pb. EG., no. L103) bepaalt terzake van de speciale beschermingszones het volgende:

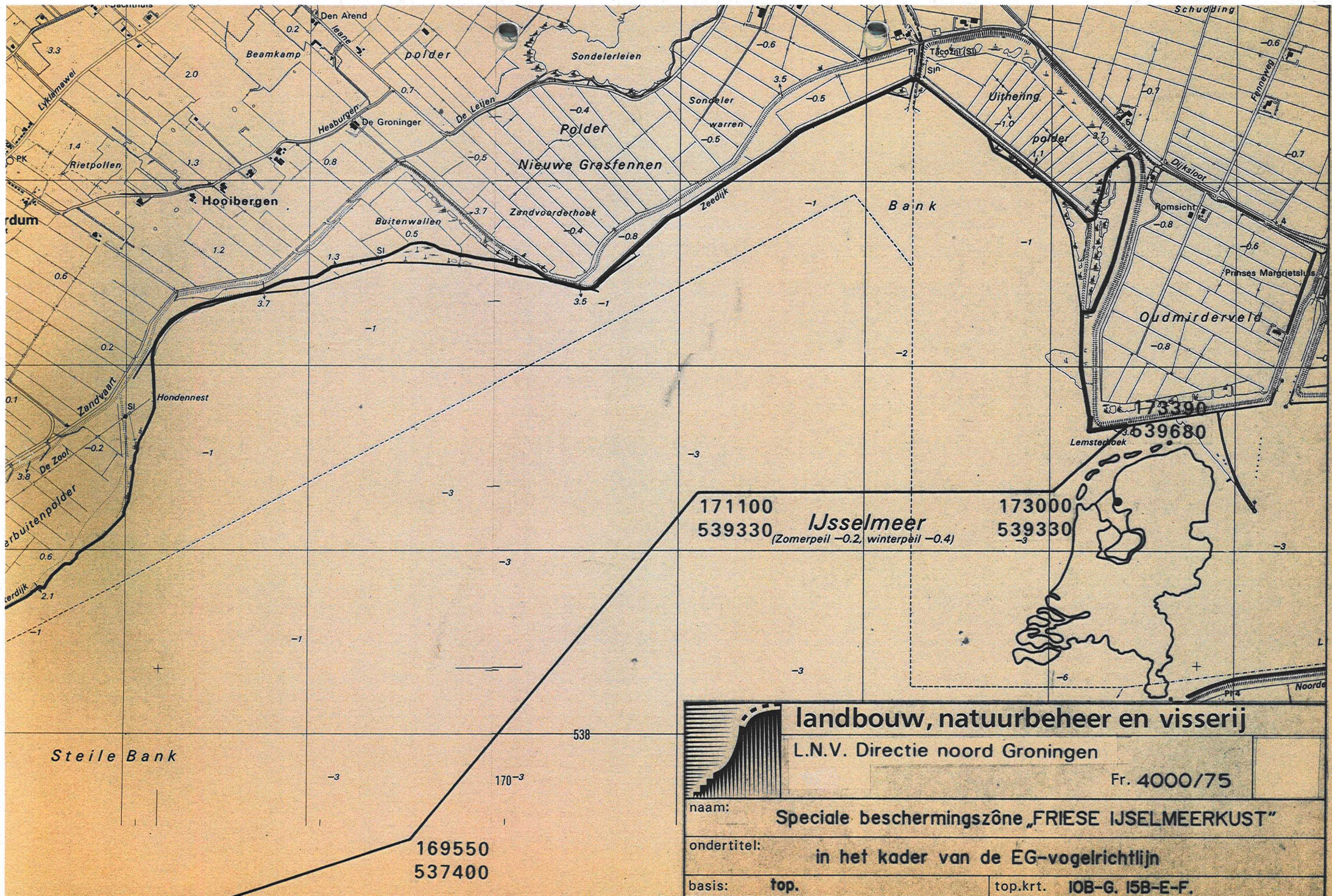
- Artikel 3, lid 2, sub a, verplicht de overheid tot het instellen van zones voor de bescherming, de instandhouding en het herstel van biotopen en leefgebieden van alle natuurlijke in het wild levende vogelsoorten op het Europees grondgebied van de lidstaten.
- Artikel 4 geeft een nadere uitwerking van de in artikel 3, lid 2, sub a, genoemde verplichting tot het instellen van de beschermingszones, waarbij met name prioriteit wordt gegeven aan de in Bijlage I van de EG-Vogelrichtlijn genoemde soorten, voor zover zeldzaam of bedreigd (artikel 4, lid 1) en de migrerende soorten (artikel 4, lid 2).
- Artikel 4, lid 3, verplicht de overheid tot het toezenden aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen van alle nuttige gegevens, zodat zij de geëigende initiatieven kan nemen voor de coördinatie die nodig is om te bereiken dat de zones bedoeld in lid 1 enerzijds, en in lid 2 anderzijds, een samenhangend geheel vormen dat voldoet aan de eisen inzake bescherming van de soorten in de geografische zee- en landzone waar deze richtlijn van toepassing is.
- Artikel 4, lid 4, verplicht de overheid tot het nemen van passende maatregelen om vervuiling en verslechtering van de woongebieden in de in de leden 1 en 2 bedoelde beschermingszones te voorkomen, alsmede om te voorkomen dat de vogels aldaar worden gestoord, voor zover deze vervuiling, verslechtering en verstoring, gelet op de doelstellingen van dit artikel, van wezenlijke invloed zijn.
- Artikel 12, lid 1, verplicht de overheid om de drie jaar, te rekenen vanaf het verstrijken van de in artikel 18, lid 1, bedoelde termijn bij de Commissie een rapport in te dienen over de toepassing van de nationale maatregelen die krachtens de richtlijn zijn getroffen.

Terzake van de speciale beschermingszones is ook richtlijn nr. 92/43/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (Pb. EG L 206) van belang. Artikel 7 van deze Habitatrictlijn bepaalt namelijk dat de verplichtingen, voortvloeiende uit de artikelen 6, tweede, derde en vierde lid van de Habitatrictlijn in de plaats treden van de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 4, lid 4, van de EG-Vogelrichtlijn. De Habitatrictlijn bevat terzake van de speciale beschermingszones de volgende verplichtingen:

- Artikel 6, lid 2, verplicht de overheid tot het treffen van passende maatregelen om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in de speciale beschermingszones niet verslechtert en er geen storende factoren optreden voor de soorten waarvoor de zones zijn aangewezen voor zover deze factoren, gelet op de doelstellingen van de richtlijn, een significant effect zouden hebben.
- Artikel 6, lid 3, schrijft voor dat voor elk plan of project, dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van het gebied, maar afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor zo'n gebied, een passende beoordeling moet worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied. De bevoegde instanties mogen slechts toestemming geven voor het bedoelde plan of project, nadat zij de zekerheid hebben verkregen dat de natuurlijke kenmerken van het gebied niet zullen worden aangetast en nadat zij in voorkomend geval inspraakmogelijkheden hebben geboden.
- Artikel 6, lid 4, bepaalt dat een plan of project, ondanks negatieve conclusies van de beoordeling van de gevolgen voor het gebied en bij ontstentenis van alternatieve oplossingen, slechts gerealiseerd mag worden om dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard. Wel dient de overheid in dat geval alle nodige compenserende maatregelen te nemen om te waarborgen dat de algehele samenhang van het Europees ecologisch netwerk, Natura 2000 genaamd, in stand blijft. Wanneer het betrokken gebied een gebied met een zogenaamd prioritair type natuurlijke habitat en/of een prioritaire soort is, kunnen alleen argumenten die verband houden met de menselijke gezondheid, de openbare veiligheid of met voor het milieu wezenlijk gunstige effecten worden aangevoerd, dan wel - na advies van de Europese Commissie - andere dwingende redenen van groot openbaar belang.

Wat betreft het nationale beleid kan o.a. worden vermeld dat het in 1994 bijgestelde beleid ten aanzien van de jacht in natuurgebieden onder meer van toepassing is op gebieden welke zijn aangewezen als speciale beschermingszone in het kader van de EG-Vogelrichtlijn (het geldt daarnaast ook voor o.a. beschermde en staatsnatuurmonumenten).

Dit bijgestelde beleid houdt in dat in natuurgebieden geen jacht plaatsvindt op trekkende wildsoorten en dat jacht op standwildsoorten in beginsel slechts plaatsvindt indien bepaalde met name genoemde belangen daartoe nopen. Getracht wordt deze beleidslijn zo spoedig mogelijk te effectueren. In het geval van de "Friese IJsselmeerkust" is dit beleid overigens ook zonder de onderhavige aanwijzing al van toepassing, aangezien het gebied vrijwel geheel is aangewezen in het kader van de Natuurbeschermingswet.

landbouw, natuurbeheer en visserij

L.N.V. Directie noord Groningen

Fr. 4000/75

naam:	Speciale beschermingszône „FRIESE IJSELMEERKUST”			
ondertitel:	in het kader van de EG-vogelrichtlijn			
basis:	top.	top.krt.	IOB-G. 15B-E-F.	
schaal:	getekend: landinrichtingsdienst	gew. jan. 1997	gew.	blad:
1:25000	leeuwarden Jan. 1992	gew.	gew.	bladen:

168570
537120

169550
537400

171100
539330 *IJsselmeer*
(Zomerpeil -0.2, winterpeil -0.4)

173000
539330